

И което е готово за тѣхъ бѣрза.
36 Защото ^аГосподь ще сѫди людіе-тѣ си,
 И ^въше пожали слугы-тѣ си,
 Когато види че погибъ силата имъ,
^и И не останя никой затворенъ, нито о-
 ставенъ.
37 И ще рече: ^аДѣ сжъ богове-тѣ имъ,
 Канара-та на коїкто имахъ упованіе-то си,
38 Които ядвихъ тълстинъ-тѣ на жъртви-
 тѣ имъ,
 Шияхъ вино-то на възліянія-та имъ?
 Нека станѣтъ и нека ви помогнѣтъ,
 Нека ви бѫдятъ покровъ.
39 Вижте сега че ^бАзъ съмъ, Азъ,
 И ^въсъмъ мене нѣма Богъ;
 Азъ умръвавъмъ и съживявамъ;
 *Азъ нарашивамъ и исцѣливамъ:
 И нѣма кой да избавя отъ рѣкъ-тѣ ми.
40 Защото азъ дигамъ рѣкъ-тѣ си къмъ
 небе-то,
 И говорїшъ: Живъ съмъ азъ въ вѣкъ:
41 ^аАко изострѣшъ свѣткавый-тѣ си мечъ,
 И турікъ рѣкъ-тѣ си на сѫдъ,
 *Ще отмѣтѣ на врагове-тѣ си,
 И ще въздамъ на ненавистници-тѣ си.
42 ^вЩе упоїшъ стрѣлы-тѣ си съ кръвъ,
 И мечъ-тѣ ми ще яде меса, ^{ще ся насъти}
 Отъ кръвъ-тѣ на убиты-тѣ и на плѣнен-
 ии-тѣ,
 *Огъ главъ-тѣ на непріятелски-тѣ кня-
 зове.
43 ^вВъзвеселѣтъ ся, язычници, съ людіе-тѣ му:
 Защото ^ище отмѣсти за кръвъ-тѣ на слу-
 гы-тѣ си,
 *И отдаде отмѣщеніе на противници-тѣ си,
 *И ще направи умилиостивеніе на земіж-
 тѣ си, на людіе-тѣ си.
44 И дойде Моисей, та говори всички-тѣ
 думы на тѣхъ нѣсънъ въ уши-тѣ на лю-
45 дие-тѣ, той и Иисусъ Навіевъ-ий сынъ. И
 свърши Моисей да говори всички-тѣ тѣ
46 думы на всички-тѣ Израиль: И рече имъ:
 *Ноложѣте сърдца-та си на всички-тѣ тѣ
 тѣ думы, които азъ днесъ ви заасвидѣ-
 телствувамъ; които ще заржчате на ча-
 да-та си да внимайтъ за да правягътъ
47 всички-тѣ думы на тоя законъ. Защото
 това не е за васъ суетно нѣщо; понеже
 *това е животъ-тѣ ви; и съ това нѣщо
 ще ся продѣлжи животъ-тѣ ви на земіж-
 тѣ, къмъ коїкто прѣминувате Йорданъ
 за да ишъ наслѣдите.

^а Псал. 135; 14.
^ж Смд. 2; 18. Псал. 106; 45.
 Иер. 31; 20. Іон. 2; 14.
^ж 3 Цар. 1; 10. 21; 22. 4 Цар. 9; 8; 11; 26.
^а Смд. 10; 11. Иер. 2; 28.
^б Псал. 102; 27. Иса. 41; 4.
 48; 12.
^в Гл. 4; 35. Иса. 45; 5, 18, 22.
^г 3 Цар. 2; 6. 4 Цар. 5; 7.
 Иов. 5; 18. Псал. 68; 20.
 Осія 6; 1.
^д Быт. 14; 22. Исх. 6; 8.
 Числа. 14; 30.
^е Иса. 27; 1. 34; 5. 66; 16.

Іез. 21; 9, 10, 14, 20.
^ж Иса. 1; 24. Наум. 1; 2.
^з а Иер. 46; 10.
^и и лов. 13; 24. Иер. 30; 14.
^{Плач} 2; 5.
^и Рим. 15; 10.
^ж Откр. 6; 10, 19; 2.
^з а Ст. 41.
^и и Псал. 85; 1.

и Гл. 6; 6; 11; 18. Иез. 40; 4.
^г о Гл. 30; 19. Лев. 18; 5. Прѣт.
 3; 2, 22. 4; 22. Рим. 10; 5.
^ж Числа. 27; 12, 13.
^з р Числа. 33; 47, 48. Гл. 34; 1.
^и и Числа. 20; 25, 28. 33; 33.

48 И ^аговори Господь Моисею въ истый
49 той день, и рече: Възлѣзъ ^ина тѣхъ гор-
 ръ Аваримъ, горжъ-тѣ Нево, която е въ
 Мовавъ-тѣ земѣ, срещъ Ерихонъ: и
 виждъ земіжъ-тѣ Ханаанъ, коїкто азъ да-
 вавъ на Израилевы-тѣ сынове за притя-
50 жаніе. И уми на горжъ-тѣ дѣто възлѣ-
 звашъ, и прибери ся при людіе-тѣ си,
^икакто братъ ти Ааронъ умръ на горжъ-
 тѣ Оръ, и ся прибра при людіе-тѣ си;
51 Защото ^ине ми ся покорихъ между И-
 зраилевы-тѣ сынове при води-тѣ на ^{*Ме-}
 ривъ Кадисъ, въ пустынѣ-тѣ Цинъ; по-
 неже ^ине освятихъ мене верѣдъ Израи-
52 левы-тѣ сынове. ^иЗа това отъ срещъ ще
 видишъ земіжъ-тѣ, но тамъ нѣма да влѣ-
 зешъ, въ земіжъ-тѣ коїкто азъ дававъ на
 Израилевы-тѣ сынове.

ГЛАВА 33.

1 И това е ^аблагословеніе-то съ което
 *Моисей, Божій человѣкъ, благослови И-
 зраилевы-тѣ сынове прѣдъ смыръ-тѣ си:
2 И рече: ^аГосподь дойде отъ Синай,
 И яви имъ ся отъ Сіиръ;
 Осія отъ горжъ-тѣ Фаранъ,
 И дойде ^исъ тмы святы;
 Отъ десница-тѣ му излѣзе огненъ за-
 конъ за тѣхъ.
3 Ей, ^ивъзлюби людіе-тѣ;
 *Всички-тѣ негови святы сѧ подъ рѣкъ-
 тѣ ти:
 И ^жсѣдѣхъ при нозѣ-тѣ ти
^иЗа да прiemжть думы-тѣ ти.
4 ^иЗаконъ заповѣда намъ Моисей,
^иНаслѣдіе-то на Іаково-то събраниe.
5 И ^итой бѣше царь ^ивъ Іесурунъ,
 Когато князъ-тѣ на людіе-тѣ сѧ събрахъ
 Съ Израилевы-тѣ племена.
6 Да е живъ Рувимъ, и да не умре,
 И да бѫдятъ людіе-тѣ му многочисленни.
7 И това е Іудино-то ^иблагословеніе; и рече:
 Послушай, Господи, гласъ-тѣ на Іудъ,
 И доведи го при людіе-тѣ му.
 *Рахъ-тѣ му да бѫдятъ доволни за него;
 И ^ибѫди му помощь противъ врагове-
 тѣ му.

8 И за Левія рече:
 *Футумимъ-ти и Уримъ-ти
 Да бѫдятъ съ прѣподобный-ти ти чело-
 вѣкъ,

^и Прѣпариане.
^и т Числа. 20; 11, 12, 13, 27; 14.
^и у Бик. Лев. 10; 3.
^и ф Числа. 27; 12. Гл. 34; 4.
^и —
^и а Быт. 49; 28.
^и б Псал. 90; написъ-тѣ.
^и в Иса. 19; 18; 20. Сажд. 5;
 4; 5. Авв. 3; 3.
^и г Бик. Числа. 68; 17. Дав. 7;
 10. Дѣви. 7; 53. Гл. 3; 19.
^и д Епр. 2; 2. Откр. 5; 11, 9; 16.
^и е Иса. 19; 5. Гл. 7; 7, 8.
^и —
^и и Псал. 47; 4. Осія 11; 1.
^и Мал. 1; 2.
^и е Гл. 7; 6. 1 Цар. 2; 9. Псал.
 50; 5.
^и ж Лук. 10; 39. Дѣви. 22; 3.
^и з Прѣт. 2; 1.
^и и Іона. 1; 17, 7; 19.
^и и Псал. 119; 111.
^и и Вик. Быт. 36; 31. Смд. 9; 2, 17; 6.
^и и Гл. 32; 15.
^и и Быт. 49; 8.
^и и Псал. 146; 5.
^и о Иса. 28; 30.